Diumenge 25 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 20,1-16): En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Perquè el regne dels cels és semblant a un amo de casa que sortí a primera hora del matí a contractar operaris per a la seva vinya (...).

Arribat el vespre, diu l'amo de la vinya al seu administrador: "Crida els operaris i dona'ls el seu salari, començant pels últims fins als primers". I havent vingut els qui havien arribat cap a l'hora onzena, reberen un denari cada un. I venint els primers, pensaven que cobrarien més, però reberen també ells un denari cada un. I prenent-lo, murmuraven contra l'amo de la casa, dient: "Aquests últims han treballat una hora, i els has tractat igual que nosaltres, que hem suportat el pes del dia i de la calor!". Però ell, responent a un d'ells, digué: "Amic, no et faig cap tort. ¿No vas quedar d'acord amb mi en un denari? Agafa el que és teu, i ves-te'n. A aquest últim, vull donar-li com a tu (...)».

L'especulació

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, l'explicació del Senyor —que toca el tema del treball— descobreix un assumpte de rabiosa actualitat: en l'escena sorgeix un conat de tensió, fruit del càlcul especulatiu d'alguns dels actors. Els contractats a primera hora, abans que establir greuges comparatius, s'haurien d'haver alegrat perquè altres "con-ciutadans" també havien pogut treballar.

Els drets individuals, desvinculats d'un conjunt de deures que els atorgui un sentit profund, es trasbalsen i donen lloc a una espiral d'exigències pràcticament il·limitada i mancada de criteris. Són moralment inacceptables les tendències actuals envers una economia de curt —a vegades, brevíssim— terme, conseqüència de l'especulació egoista. Això exigeix una reflexió sobre el sentit de l'economia, del treball i de les seves finalitats, a més d'una profunda revisió amb gran volada del model de desenvolupament.

—Jesús, el meu Redemptor, Vós heu vingut a salvar-me perquè no heu pensat en els vostres drets, sinó en la meva necessitat: el vostre amor —que traspua "gratuïtat"— no es detingué tot calculant el cost del meu rescat.